

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 60.

Syvende Session.

26de Møde.

Tredagen den 11te Januar.

(Fortsat.)

Tscherning: Da Mindretallet har udtalt sig i denne Sag, og et æret Medlem har fremstillet sin Mening, som jeg troer at turde sige ikke deles af Fleertallet, til hvilket jeg hører, saa troer jeg, at det er nødvendigt, at idetsmindste En af Fleertallet ogsaa udtaler sin Mening. Idet jeg siger, at det ikke er fra den Mening, som det ærede Medlem (Oppermann) udtalte, at vi ere gaaede ud, saa indlader jeg mig slet ikke paa at undersøge dens Berettigelse eller Ikkeberettigelse, men det er mig kun om at gjøre det klart, at det ikke kan have været noget Hensyn til de forskjellige Personers Bessaffenhed og Anskuelse, som Regjeringen anvender i disse Forretninger, der har ledet Udvalget til enten at nægte eller bevilge den begjærede Sum, men at dette har ganske andre Grunde. Regjeringen har i de trykte Bemærkninger, som foreligge, anført, at een af Hovedaarsagerne, hvorfor den behøvede Tilsynssummen forøget, var, at de private Skovbrugere nu begynde at inddrage mere og mere Bondejord under Skovculturen, og at det er vigtigt for Staten at paasee, at den saaledes inddragne Jord virkelig bliver brugt til Skovbrug. Ja det er meget rigtigt, deri er jeg enig med den ærede Minister; men nu siger Fleertallet: ulykkeligvis staaer det i Skovbrugernes Magt saaledes at borttage Jord fra Dyrkingen af Korn og henlægge den til Dyrking af Skov — vi skulle snart faae en Sag for, som skal vise os, hvorledes

det hænger sammen med Skovculturens Betydning i statsoeconomisk Henseende heri Landet ved Siden af Sædeavlens Betydning — men denne Omstændighed bør ikke paabyrde de øvrige Skatteydere en forøget Udgift, for at det kan paasees, at de, som saaledes inddrage Jord, opfylde deres Pligt, og vi kunne derfor med Rette kræve af Regjeringen, at den skal fremkomme med en Lov, som bringer de Personer, som trænge til dette Tilsyn, til selv at bære Byrden deraf. Et æret Medlem fra Fyen (C. E. Møller) har meget rigtigt sagt: „lad dem, der skulle have Tilsynet, og som trænge dertil, selv betale derfor“, lad dem bære Byrden, som have Fordelen og lad os ikke gaae ind paa at indrømme et Tillæg, fordi den nu gjældende Lov ikke sætter Regjeringen istand til at forstaae Midlerne, hvor de bør tages. Have de Bedkommende virkelig Fordeel af at inddrage Bondejord under Skovkultur, saa bør som sagt Byrden deraf ogsaa falde paa dem. Det, vi her forlange, er kun, at der ikke ved denne Bevilling skal gives nogen Formodning om, at vi i det Hele taget billige Principet, men at det skal sees, at vi ville have en Lov om dette Tilsyn, saavel som om, hvorfra Midlerne skulle komme til at holde dette Tilsyn. En saadan Bestemmelse er ikke ny; og vi have jo hørt visse Antydninger af, hvorledes Private kunne komme til at betale for det her omhandlede Tilsyn. Bort Forlangende gaar altsaa aldeles ikke ud paa Andet end simpelt hen det, at vi i dette Aar skulle blive staaende ved de Udgifter, som hidtil have været bevilgede til Tilsynet med de private Skove, og næste Aar komme til, igjennem en Lov, som paalægger Bedkommende at bære Byrden af dette Forhold, at tilveiebringe Midler til